

a laj, tola sy ty nam tajke Wumozjenje namkat. O kak wulkeje Sbožnoszje sy ty nam psches to schenkowat! Shto chzemy so zwar dzimacz? Sy nešy pschi twojim Darom, a pschi tajkemu krafnemu Wumozjenju we Jesuku, na naschu Dostojnosz, ale na twoju wulku Smjelnosz spomnit. Sy njechasje, so by twoj Syn ton Swjet budzil, ale so by won psches njeho sbožny but. My posnajemy tehodla naschu Nedostojnosz, a dzakujemy so twojej newureknenej Smjelnoszi. A dokelz tezi to ton najspodobnišchi Dzak je, dyz my do twojeho Syna Jesuka Krostuša wjerimy, a so jeho mozujemy; laj, da sduchuje nascha Wutroba a praji: Do tebe, moj Kneze, wjerju, pomhaj schak mi skabemu, pošyln me, a sđerz me šebi, dyz me Njechi czwjeluju. Njech schak nam na to te Słowa twojeho Troštarja we našich Wutrobach saklinca: Dowjer so, moja Dušha, twoja Wjera je tezi pomhata. Pšhindze to porom junu k Skonczenju, ach! da pošylna ty ham tu hamu Wjeru našeje Wutroby, so by so teho šwojeho Sbožnika šylnje dđerzata, a prajta šZacubom: Za teje nepuščeju, moj Jesuko, ja teje nepuščeju, šiba so me požonujesch, haj dokelz nešym dobje hata, a psches te cješne Nota teje Šmercije so psheczjšezata, da teje nepuščeju. Šaj šu Sbožnuczinjazu Wjeru do Jesuka a tu Nadu a Pomoz kšasowanju twojeho šwjateho Słowa chzemy šebi njak dalje wuprošycz we jenym nnternym a wjerjazym Wotze naschu a Krylišu.

Szenje pola Jana na 3. Stawi. št. 16 -- 21.

Pšchetož tak je Boh ton Swjet lubowat, so won šwojeho jeniczkeho narodzeneho Syna dał je, so bychu schizy, šiz do njeho wjerja, šhubeni nebuli, ale wječne žiwjenje mjeli. Pšchetož Boh neje šwojeho Syna do Swjeta pošlat, so by won Swjet budzil, ale so by Swjet psches njeho sbožny but. Šchtuž do njeho wjeri, ton nebudze šudženy, šchtuž pak newjeri, ton je hižom šudženy, pschetož won neje wjeri do Mena teho jeniczkeho narodzeneho Syna Božeho. To je pak ton Šud, so to Šwjetlo je do Swjeta pschischlo, a šudžo lubowachu tu Czjemnoscz bole, dyžli Šwjetlo, pschetož jich Škutki bjechu šte. Šchtuž šte czini, ton hidzi Šwjetlo, a nepšhindze na Šwjetlo, so by jeho Škutki žtrašowane nebut. Šchtuž pak Prawdju czini, ton pschindze na Šwjetlo, so by jeho Škutki šjaune bute, pschetož wone šu we Bošy czinene.

Tu to Szenje je jene tych najkrafnišich Prjedowanjow, ki psches žyly nowy Testament namakane budža, tak, so by šdobnje byto, dyby bydž moło, so by so se šlucymni Pišnikami do našeje Wutroby šapışalo. Haj wuritne by byto, dyby jedyn koždy Kšhešijan tu to troščne Szenje

Szenje